

Rapport betreffende neergestort vliegtuig te Herkingen.

Op Zondag drie en twintig April 1900 vijf en veertig, omstreeks 02 uur en tien minuten, hoorde ik, Anthonij Wolfert, Opperwachtmeester der Koninklijke Marechaussee, Post-commandant te Herkingen, dat een vliegtuig, komende uit Zuid-Oostelijke en vliegende in Noord-Westelijke richting, laag over de gemeente Herkingen vloog, waarbij ik een helder lichtschijnsel waarnam. De motoren van dit vliegtuig waren nog in werking en maakten een oer-
verdoovend geraas hetwelk gepaard ging met een hevige huiltoon. Direct daarop hoorde ik een hevige knal. Onmiddellijk begaf ik mij naar buiten. Ik zag toen dat in den polder Sint-Elizabeth te Herkingen op korten afstand van bewoende huizen, vlammen oplaaiden. Naderbij gekomen zag ik aldaar een neergestort brandend vliegtuig. Aangezien dit vliegtuig in een ge-inundeerde polder was neergekomen was het onmogelijk, vanwege het water, dit te naderen. Leden der aanwezige Duitse weermacht brachten een roei-
boot in genoemde polder en begaven zich daarmede naar de plaats waar de vliegtuigresten brandden. Ik zag en hoorde dat zij vanwege de duisternis en de vlammen niets konden vaststellen. Een vleugel van het vliegtuig was gevallen in den tuin van perceel No. 80 aan den Pouterdijk te Herkingen. Deze vertoonde duidelijk de kentekens der Engelsche luchtmacht. Ik heb in de omgeving van het vliegtuig post gevat totdat de dag aanbrak. Zelf heb ik mij toen met de boot welke door de Duitschers voor dit doel gereed gemaakt was, naar de vliegtuigresten begeven. Onder de resten zag ik een stuk van een valscherm. Vermoedende dat dit aan een mensch was bevestigd heb ik dit onderzocht. Onder water zoekende vond ik menschelijke ribstukken en vleesch. Het was echter onmogelijk om van onder het water en de stukken metaal lichaamsdeelen te bergen. In het water lag een hoog model uniformpet, welke echter direct door een Duitisch soldaat werd medegenomen. Ik nam aan dat minstens een militair onder de vliegtuigresten lag. De Duitse weermacht nam echter de verdere verrichtingen op zich en verbood het vliegtuig te benaderen. In de omgeving lagen verschillende vliegtuigdeelen verspreid en reeds op een kilometer afstand van de plaats van neerstorting werden onderdeelen gevonden. Het bleek dus dat het brandend had gevlogen. Op een dezer stukken bevond zich een aluminium plaatje waarop stond vermeld RALIFAX, DRG 57151 F 2, 1553, SERMM / FM / D / 5239, 1 NSP, RM 41 MOD 686851. Op de kee zijde stond 57941 L 25, 6 NSMG, 7 V 45.

Tijdens afwezigheid der Duitschers heb ik mij op 12 Mei 1944 in gezelschap van den loco-burgemeester J. Witvliet te Herkingen wederom begeven naar de resten van het vliegtuig. De gunstige wind had de waterstand ter plaatse wat doen dalen. Op dezelfde plaats waar ik de stukken vleesch had waargenomen, vond ik toen twee rechter-onderarmen en een rechtervoet. Aan beide onderarmen waren de handen met de vingers nog compleet. Een enkele ring was aan de vingers aanwezig. Ik heb deze lichaamsdeelen geborgen en met medewerking van den loco-burgemeester, voornoemd, in een houtkistje begraven op de algemeene begraafplaats te Herkingen, op een nodanige plaats dat deze eventueel weer konden worden teruggevonden en zoonodig bij andere lichaamsdeelen voegen.

Nadat de polder Sint-Elizabeth was ge-deinundeerd en het land waarop de vliegtuigresten lagen begaanbaar was, heb ik, Opperwachtmeester, in gezelschap van den waarnemend burgemeester J. Witvliet en den plaatselijken commandant der B.S. genaamd J. Bestman, mij begeven naar de plaats waar de vliegtuigresten lagen. Wij hadden werkmenschen en gereedschappen medegenomen teneinde eventuele lijkresten te kunnen bergen. Bij deze werkzaamheden vonden

vonden wij onder stukken metaal de resten van, duidelijk zichtbaar, twee lijken. Deze lijkresten lagen op eenzelfde plaats boven op elkaar, ongeveer zeventig centimeter onder het maaiveld. Wij hebben de resten voorzichtig weggenomen teneinde zoo mogelijk van ieder afzonderlijk de identiteit te kunnen vaststellen. Beiden lagen in modder, olie en vocht en verspreidden een ondraaglijke stank. Wij verwijderden eerst de resten van het bovenste lijk, hetwelk ik nader zal aanduiden onder Nr. 1. Dit lijk verkeerde in vergeaanden staat van ontbinding. Het bestond uit de romp van een menschelijk lichaam gebuld in een licht overhemd waarop een stropdas was gestrikt. Daarnaast was een militaire uniformjas van vermoedelijk grijze kleur, welke was dichtgeknoopt. In de borstzakken van deze uniformjas bevonden zich de navolgende voorwerpen : een katholiek gebedenboekje in de Engelsche taal waarin geen naam voorkwam, een heiligenplaatje waarop aan de achterzijde met inkt stond geschreven "Mr. sciero may the sacred steard of Jesus protect you always", een Engelsch postzegelboekje een fluitje en een etui waarin drie stafkaarten benevens eenige Hollandsche, Belgische en Fransche bankbiljetten. Wij verwijderden voorts de kledingstukken teneinde te zoeken naar een identiteitsplaatje. Wij vonden op de borst, verbonden aan een dun kettinkje, een rond plaatje waarop stond vermeld : OAN J25009 Officer JF FENNESSEY RO RCAF ; aan de keerszijde do not remove. Aan het onderlijf bevond zich een broek verbonden aan bretels. In deze broek werden geen bijzonderheden aangetroffen. Het lichaam was slechts tot en met kleine dijstukken aanwezig, terwijl de rechterbroekspijp nog eenige beenderen bevatte. Aan het lijk ontbrak hoofd en armen. Aan de achterzijde der uniformjas was nog eenig haar aanwezig. Op of aan de uniformjas waren geen onderscheidingsteekenen te vinden.

Daarna hebben wij de resten van het onderste lijk, nader aan te duiden als Nr. 2 uitgegraven. Hiervan was weinig meer over. Wij vonden hiervan een uniformjas waarin vergane vleeschresten en ribbeenderen. De uniformjas scheen eveneens van grijze kleur te zijn en voorts over zij nog heel was, dichtgeknoopt. In de borstzakken der jas troffen wij aan : een kapotte vulpenhouder merk "Swan", een platgedrukte sigarettenkoker met de initialen H.R. Bij nauwkeurig onderzoek in de vleeschresten vonden wij een rond dubbel identiteitsplaatje. Hierop stond vermeld : 1005440 GOE RAF A I AUSTIN, aan de keerszijde do not remove. Bij dit lijk lagen verschillende beenderen waarbij ribben en een bekkenbeen, tezamen met een rechter-gummischoen. Ook aan dit lijk ontbraken hoofd en armen. Tevens werd hierbij gevonden een linkeronderarm waaraan de hand met vingers zich nog bevonden. Een ring was aan de vingers niet aanwezig. Van geen der twee lijken zijn doodshoofden of schedelbeenderen gevonden.

De op de lijken gevonden voorwerpen zullen afzonderlijk worden gehouden en zooals in dit rapport genoemd met 1 en 2 worden gewaarmerkt. De lijkresten zullen afzonderlijk in een behoorlijke kist worden gedaan en aan de hand van dit rapport worden gewaarmerkt met I en II. Zij zullen worden overgebracht naar het lijkenhuis op de algemeene begraafplaats te Herkingen.

Zoowel de lijken als de daarop gevonden voorwerpen zullen ter beschikking worden gesteld van het Militair Gezag.

Waarvan door mij op ambtseed dit rapport is opgemaakt te Herkingen, op 13 Juni 1945.

De Opperwachtmeester :
A. Wolfert.

A. Wolfert

26-2-44

bijvoeging
g.g.k. aut

Rapport betreffende neergestort vliegtuig te Herkingen.

Op Zondag drie en twintig April 1900 vier en veertig, omstreeks 02 uur en tien minuten, hoord ik, Anthonij Wolfert, Opperwachtmeester der Koninklijke Marinechassée, Post-Commandant te Herkingen, dat een vliegtuig, komende uit Zuid-Oostelijke en vliegende in Noord-Westelijke richting, laag over de gemeente Herkingen vloog, waarbij ik een helder lichtschijnsel waarnam. De motoren van dit vliegtuig waren nog in werking en maakten een oorverdovend geraas hetwelk gepaard ging met een hevige huiltone. Direct daarop hoorde ik een hevig geknala. Onmiddellijk begaf ik mij naar buiten. Ik zag toen dat in den polder van Sint-Elizabeth te Herkingen op korten afstand van bewoonde huizen, vlammen opblaaiden. Naderbij gekomen zag ik aldaar een neergestort brandend vliegtuig. Aangezien dit vliegtuig in een ge-inundeerde polder was neergekomen was het onmogelijk, vanwege het water, dit te naderen. Eeden der aanwezige Duitsche weermachts brachten een roeiboort in gehoemden polder en begaven zich daarmede naar de plaats waar de vliegtuigresten brandden. Ik zag en hoorde dat zij vanwege het duisternis en de vlammen niets konden vaststellen. Een vleugel van het vliegtuig was gevallen in den tuin van perceel No. 80 aan den Peuterdijk te Herkingen. Deze verbonde duidelijke kentekens der Engelsche Luchtmacht. Ik heb in de omgeving van het vliegtuig postgevat tot dat de dag aanbreek. Zelf heb ik mij toen met de boot welke door de Duitschers voor dit doel gereed gemaakt was, naar de vliegtuigresten begeven. Onder de resten zag ik een stuk van een valsecherm. Vermoedende dat dit aan een mensch was bevestigd heb ik dit onderzocht. Onder water zoekende vond ik menselijke ribstukken vleesch. Het was echter onmogelijk om van onder het water en de stukken metaal lichaamsdeelen te bergen. In het water lag een hoog model uniformpet, welke echter direct door een Duitsch soldaat werd medegenomen. Ik nam dat minstens één militair onder de vliegtuigresten lag. Der Duitsche weermacht nam echter de verdere verrichtingen op zich en verbood het vliegtuig te behaders in de omgeving lagen verschillende vliegtuigdeelen verspreid en reeds op een kilometer afstand van de plaats van neerstorting werden onderdeelen gevonden. Het bleek dus dat de brandende had gevlogen. Op één dezer stukken bevond zich een aluminium plaatje waarop stond vermeld HALIFAX, DRG 57151 F2, 1553, SERMM/FM/D/5239, 1 NSP, Mfr 41 MOD 686851. Op de keerzijde stond 57941 L 23, 1941.

Ag. 7 V 45.

Tijdens afwezigheid der Duitschers heb ik mij op 12 Mei 1944 in gezelschap van den loco-burgemeester J. Witvliet te Herkingen wederom begeven naar de resten van het vliegtuig. De gunstige wind had de waterstand ter plaatse wat doen dalen. Op dezelfde plaats waar ik de stukken vleesch had waargenomen, vond ik toen twee rechter-onderarmen en een rechtervoet. Aan beide onderarmen waren de handen met de vingers nog compleet. Geen enkele ring was aan de vingers aanwezig. Ik heb deze lichaamsdeelen geborgen en met medewerking van den loco-burgemeester, voornoemd, in een houten kistje begraven op de algemeene begraafplaats te Herkingen, op een zoodanige plaats dat deze eventueel moeër konden worden teruggevonden en zoonoodig bij andere lichaamsdeelen voorgenomen onderzoekingen.

dat de polder Sint-Elizabeth was ge-inundeerd en het land waarop de vliegtuigresten lagen begaanbaar was, heb ik, Opperwachtmeester, in gezelschap van den waarnemend burgemeester J. Witvliet en den plaatselijke commandant der B.St. genaamd J. Bastman, mij begeven naar de plaats waar de vliegtuigresten lagen. Wij hadden werktuigen en gereedschappen medegenomen teneinde eventuele lijkresten te kunnen bergen. Bij deze werkzaamheden vonden wij onder stukken metaal de resten van, duidelijk zichtbaar, twee lijk. Deze lijkresten lagen op eenzelfde plaats boven op elkaar, ongeveer zeventig centimeter onder het maaiveld. Wij hebben de resten voorzichtig weggenomen teneinde zoed mogelijk van ieder afzonderlijk de identiteit te kunnen vaststellen. Beiden lagen in modder, olie en vocht en verspreidden een ondraaglijke stank. Wij verwijderden eerst de resten van het bovenste lijk, hetwelk ik nader zal aanduiden onder No. 1. Dit lijk verkeerde in vergaanden staat van ontbinding. Het bestond uit de romp van een menschelijk lichaam, gehuld in een licht overhemd waarop een stropdas was gestrikt. Daaromheen was een militaire uniformjas van vermoedelijk grijze kleur, welke dichtgeknoopt was. In de borstzakken van deze uniformjas bevonden zich de navolgende voorwerpen : een katholiek gebedenboekje in de Engelsche taal waarin geen naam voorkwam, een heiligenplaatje waarop aan de achterzijde met inkt stond geschreven Mbr. arciero may the steard of Jesus

Jesus protect you always" 26-2-44, een Engelsch postzegelboekje, een fluitje
 en een etui waarin drie stafkaarten benevens eenigen Hollandsche, Belgische
 en Fransche bankbiljetten. Wij verwijderden voorts de kleedingsstukken tenein-
 inde te zoeken naar een identiteitsplaatje. Wij vonden op de borst, verbonden
 aan een dun kettinkje, een ronds plaatje waarop stond vermeld: CAN J25009
 Officer J.F. FENNESSEY RCAF aan de keerzijde de not remove. Aan het on-
 derlijf bevond zich een broek verbonden aan bretels. In deze broek werden
 vergeen bij onderheden aangetroffen. Het lichaam was slechts tot ben met kleine
 reststukken aanwezig, terwijl de rechterbroekspij nog eenigzins beentresten beyat-
 tete. Aan het lijk ontbrak hoofd en armen. Aan de achterzijde der uniformjas was
 nog eenig haar aanwezig. Op of aan de uniformjas waren geen onderscheidings-
 teekenen te vinden. De broek bleef onaangetroffen. De resten van het onderstel lijk, nader aan te duiden als
 No. 2 uitgegraven. Hiervan was weinig meer over. Wij vonden hiervan een uni-
 formjas waarin vergane vleeschresten en ribbeenderen. De uniformjasscheen
 tevens een van grijsz kleurte. Zij en voorze over zij nog heel was, dichtgeknoopt.
 In de borstzakken der jas troffen wij aan een kapotte vulpenhouder merk
 "Swan", een platgedrukte sigarettenkoker met de initiale M.H. R. en een
 nauwkeurig onderzoek in de vleeschresten vonden wij een rond identiteits-
 plaatje. Hierop stond vermeld: 1005440 COE RAF No. 1 (AUSTIN), aan de keer-
 zijde de not remove. Bij dit lijk lagen verschillende beenderen, waar bije ribben
 en een bekenbeen, tezamen met een rechter-gummischoen. Ooke aan dit lijk ont-
 brak hoofd en armen. Tevens werd hierbij gevonden een linkeronderarm waer-
 in de hand met vingers nog bevonden. Een ring was aan de vinger niet te
 zien. Van geen der twee liken zijn doodshoofden of schedelbeenderen gevonden.
 De op de liken gevonden voorwerpen zullen afzonderlijk worden gehouden
 en zooals in dit rapport genoemd met de 2 worden gewaarmerkt. De lijkres-
 ten zullen afzonderlijk in een behoorlijke kist worden gedaan en aan de
 hand van dit rapport worden gewaarmerkt met de 11. Zij zullen worden over-
 gebracht naar het lijkhuise op de algemeene begraafplaats te Herkingen.
 Zoowel de liken als de daarop gevonden voorwerpen zullen ter beschik-
 king worden gesteld van het Militair Gezag. (Militair Gezag) waarvan door mij op ambtseeds dit rapport is opgemaakt te Herkingen,
 op 13 Juni 1945.

**RAPPORT betreffende een gevonden
 gouden ring, vermoedelijk afkomstig
 van een geallieerd piloot.**

Op Dinsdag achttien September 1900 (vijftien veertig, omstreeks 18.00 uur)
 werd bij mij, Anthonij Wolfert, Wachtmeester der Koninklijke Marechaussee, Post-
 commandant te Herkingen, gedeponeerd een gouden ring. Deze ring werd gevon-
 den op de plaats waar op 23 April 1944 een vliegtuig neerstortte en van
 daar op 12 Juni 1945 twee verminkte liken werden geborgen. De ring zat
 aan een stukje vinger. Na verwijdering bleef deze aan de binnenzijde te zijn
 gegraveerd met de vermoedelijke initiale M.H. R. en een nummer waarvan
 in verband hiermede wordt door mij wachtmeester, verwezen naar het door
 mij opgemaakte rapport No. 11/1945, d.d. 13 Juni 1945, waarin zijn vervat de
 teekenen der identiteitsplaatjes gevonden op beide liken: M.H. R. : CAN
 J 25009 Officer J.F. Fennessey RCAF en 2e No. 1005440 COE RAF en Austin
 Het is zeer waarschijnlijk dat deze ring heeft toebehoord aan een der
 bovenvermelde personen en eventueel door familie of nabestaanden kan
 worden herkend. De ring zal door mij behoorlijk gewaarmerkt ter beschikking worden
 gesteld van het Militair Gezag. (Militair Gezag) waarvan door mij op ambtseeds dit rapport is opgemaakt te Herkingen,
 den 19den September 1945. (Militair Gezag) waarvan door mij op ambtseeds dit rapport is opgemaakt te Herkingen,
 den 19den September 1945. De Wachtmeester: get. A. Wolfert.